Súd:	Krajský súd Bratislava
Spisová značka:	14CoPr/7/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1416204561
Dátum vydania rozhodnutia:	27. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Darina Kuchtová
ECLI:	ECLI:SK:KSBA:2018:1416204561.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a členiek senátu Mgr. Barbory Bartekovej a JUDr. Kataríny Javorčíkovej, v spore žalobcu: AG FOODS SK s.r.o., so sídlom Moyzesova 4/A, Pezinok, IČO: 34 144 579, zastúpeného spoločnosťou Jurek, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Páričkova 15, Bratislava, IČO: 47 253 983, proti žalovanej: V. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXX, H., zastúpenej advokátskou kanceláriou ZMK Legal, s.r.o., so sídlom Einsteinova 25, Bratislava, IČO: 47 251 247, o určenie neplatnosti dohody o skončení pracovného pomeru a o určenie, že nárok na zaplatenie náhrady mzdy nevznikol, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 02.03.2017, č.k. 40Cpr/1/2016-136, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 02.03.2017, č.k. 40Cpr/1/2016-136 v celom rozsahu p o t v r d z u j e .

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením zo dňa 02.03.2017, č. k. 40Cpr/1/2016-136 súd prvej inštancie podľa § 161 ods. 1, 2, v spojení s § 159 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) konanie zastavil z dôvodu, že konanie v prejednávanej veci je zaťažené prekážkou litispendencie. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku za žalobu v sume 192,30 eur žalobcovi, ako aj o nároku žalovanej voči žalobcovi na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 13.05.2016 domáhal, aby súd určil, že dohoda o skončení pracovného pomeru (medzi účastníkmi konania založeného pracovnou zmluvou zo dňa 19.03.2012) podľa § 79 ods. 4 Zákonníka práce je neplatná, a tiež, že žalovanej nárok na zaplatenie náhrady mzdy v zmysle § 79 ods. 5 Zákonníka práce vo výške priemerného zárobku za výpovednú dobu dvoch mesiacov nevzniká, dôvodiac, že so žalovanou uzatvoril dňa 19.03.2012 pracovnú zmluvu na pracovnú pozíciu obchodný zástupca pre divíziu VENDING. Dňa 12.02.2016 ukončil so žalovanou pracovný pomer okamžitým skončením pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny. Žalovaná mala za to, že pracovný pomer sa skončil neplatne a ešte v ten istý deň mu odoslala oznámenie, že na ďalšom zamestnávaní trvá. Následne žalovaná doručila výpoveď z pracovného pomeru. Listom zo dňa 17.03.2016 žalovaná oznámila, že zmenila svoje rozhodnutie a na ďalšom zamestnávaní netrvá, požaduje však zaplatiť náhradu mzdy podľa § 79 ods. 5 Zákonníka práce, a to vo výške jej priemerného zárobku za výpovednú dobu 2 mesiacov. Poukázal na to, že v prípade, ak je skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa neplatné a zamestnanec netrvá na ďalšom zamestnávaní, pracovný pomer sa neskončí na základe neplatného zrušovacieho prejavu, ale v dôsledku zákonom ustanovenej nevyvrátiteľnej domnienky sa skončí dohodou, a to buď uplynutím výpovednej doby pri neplatnej výpovedi, alebo dňom, keď sa mal pracovný pomer skončiť neplatným okamžitým skončením,

alebo neplatným skončením v skúšobnej dobe. Mal však za to, že v uvedenom prípade nie je naplnený zákonný predpoklad, nakoľko pracovný pomer nebol skončený neplatne. Považoval za prirodzené, že v záujem dosiahnutia stavu právnej istoty sa domáha určenia neplatnosti spôsobu skončenia, ktorý „tvrdí“ žalovaná a taktiež neexistencie nárokov, ktoré žalovaná požaduje.

3. Zo žaloby zo dňa 08.04.2016 na určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, náhradu mzdy a iné plnenia, vyplývajúce z pracovnoprávneho vzťahu (č.l. 69-74 spisu), podanej na Okresný súd Pezinok, súd prvej inštancie zistil, že žalovaná sa touto žalobou proti žalobcovi domáha, aby súd určil, že žalobca (tam v postavení žalovaného) okamžite skončil pracovný pomer s ňou dňa 12.02.2016 neplatne a že pracovný pomer medzi ňou a žalobcom sa skončil dohodou dňa 12.02.2016. Ďalej sa domáha uloženia povinnosti žalobcovi zaplatiť jej sumu 2.925,86 eur, 93,50 eur, 571,99 eur a 232,74 eur, všetko po odpočítaní zákonných zrážok daní a odvodov, spolu s príslušenstvom. Svoju žalobu odôvodnila v podstate rovnakými skutočnosťami, aké sú obsahom žaloby v prejednávanej veci. Nad rámec toho uviedla, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcom zo dňa 12.02.2016 považuje za neplatné, nakoľko dôvod uvedený v okamžitom skončení je neurčitý, vágny a účelovo vykonštruovaný; nespadá pod žiadny z dôvodov uvedených v § 68 ods. 1 písm. a/ a b/ Zákonníka práce. Vzhľadom na to, že netrvá na ďalšom zamestnávaní zo strany žalobcu, uplatnila sa fikcia uvedená v § 79 ods. 4 Zákonníka práce, v zmysle ktorej sa pracovný pomer skončil dňa 12.02.2016 dohodou. Tým jej zároveň vznikol podľa § 79 ods. 5 Zákonníka práce nárok na náhradu mzdy v sume priemerného zárobku za výpovednú dobu 2 mesiacov, a to v sume 2.925,86 eur. Ďalej si uplatňuje doplatenie neoprávnene krátenej mzdy zo strany žalobcu za mesiac 12/2015 v sume 93,50 eur, tiež si uplatňuje náhradu mzdy na nevyčerpanú dovolenku, ktorú jej žalobca po skončení pracovného pomeru nepreplatil v sume 571,99 eur a napokon si uplatňuje náhradu za neoprávnene nevyplatený bonus zo strany žalobcu za mesiac 01/2016 v sume 232,74 eur.

4. Z uznesenia č.k. 6Cpr/1/2016-64, zo dňa 03.10.2016 (č.l. 125-126 spisu) súd prvej inštancie zistil, že Okresný súd Pezinok konanie o žalobe žalovanej o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, náhradu mzdy a iné plnenia vyplývajúce z pracovnoprávneho vzťahu prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 40Cpr/1/2016. Proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok o prerušení konania podala žalovaná odvolanie.

5. Na základe týchto zistení dospel súd prvej inštancie k záveru, že konanie v prejednávanej veci je zaťažené prekážkou litispendencie. Predmetom konania vedeného medzi tými istými stranami sporu na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 6Cpr/1/2016, je ten istý nárok vyplývajúci z rovnakého skutkového základu, ako je tomu v konaní o prejednávanej veci. Predmetom konania vedeného pod sp.zn. 6Cpr/1/2016 je totiž nárok žalovanej na určenie, že žalobca okamžite skončil pracovný pomer s ňou dňa 12.02.2016 neplatne a že pracovný pomer medzi ňou a žalobcom sa skončil dohodou dňa 12.02.2016 (ako dôsledok nastúpenia zákonnej domnienky podľa § 79 ods. 4 Zákonníka práce). Ďalej sa domáha uloženia povinnosti žalobcovi zaplatiť jej sumu 2.925,86 eur z titulu náhrady mzdy v sume priemerného zárobku za výpovednú dobu 2 mesiacov (podľa § 79 ods. 5 Zákonníka práce ako následok nastúpenia zákonnej domnienky skončenia pracovného pomeru dohodou), ďalej si uplatňuje doplatenie neoprávnene krátenej mzdy zo strany žalobcu za mesiac 12/2015 v sume 93,50 eur, náhradu mzdy na nevyčerpanú dovolenku, ktorú jej žalobca po skončení pracovného pomeru nepreplatil v sume 571,99 eur a napokon si uplatňuje náhradu za neoprávnene nevyplatený bonus zo strany žalobcu za mesiac 01/2016 v sume 232,74 eur. V konaní o prejednávanej veci sa žalobca domáha určenia, že tá istá dohoda o skončení pracovného pomeru zo dňa 12.02.2016 (ako dôsledok nastúpenia zákonnej domnienky podľa § 79 ods. 4 Zákonníka práce) je neplatná, a tiež, že žalovanej nárok na zaplatenie náhrady mzdy vo výške priemerného zárobku za výpovednú dobu dvoch mesiacov (podľa § 79 ods. 5 Zákonníka práce ako následok nastúpenia zákonnej domnienky skončenia pracovného pomeru dohodou) nevznikol.

6. Súd prvej inštancie poukázal na to, že predpokladom toho, aby nastúpila zákonná domnienka podľa § 79 ods. 4 Zákonníka práce (že pracovný pomer medzi zamestnávateľom a zamestnancom sa skončil dohodou), je to, že zamestnávateľ skončil pracovný pomer so zamestnancom neplatne a zamestnanec netrvá na tom, aby ho zamestnávateľ ďalej zamestnával. Táto otázka (neplatnosti skončenia pracovného pomeru) je predmetom konania sp.zn. 6Cpr/1/2016. Predmetom konania sp.zn. 6Cpr/1/2016 podľa výslovného znenia petitu žaloby je navyše aj priamo otázka, či sa pracovný pomer medzi žalovanou

a žalobcom skončil dohodou (založenou zákonnou domnienkou podľa § 79 ods. 4 Zákonníka práce). Predmetom konania sp.zn. 6Cpr/1/2016 je tiež nárok žalovanej voči žalobcovi na zaplatenie náhrady mzdy vo výške priemerného zárobku za výpovednú dobu dvoch mesiacov podľa § 79 ods. 5 Zákonníka práce ako následok nastúpenia zákonnej domnienky skončenia pracovného pomeru dohodou podľa § 79 ods. 4 Zákonníka práce. V tomto nároku je implicitne zahrnutá otázka (ktorú si bude musieť Okresný súd Pezinok nevyhnutne zodpovedať), či žalovanej vôbec vznikol tento nárok (na náhradu mzdy vo výške priemerného zárobku za výpovednú dobu dvoch mesiacov). Je teda zrejmé, že Okresný súd Pezinok v konaní sp.zn. 6Cpr/1/2016 bude posudzovať tie isté otázky (medzi tými istými stranami, vyplývajúce z toho istého skutkového základu), ako sú predmetom konania v prejednávanej veci, čím je daná prekážka litispendencie, a preto súd z uvedeného dôvodu konanie v posudzovanej veci (ktoré sa začalo neskôr) zastavil.

7. Súd prvej inštancie na záver zdôraznil, že prerušenie konania Okresným súdom Pezinok do právoplatného skončenia tohto konania nemohlo ovplyvniť jeho rozhodnutie, keďže zastavením konania v prejednávanej veci neznemožnil meritórne vyriešenie sporných otázok medzi stranami. Po právoplatnom zastavení konania bude môcť Okresný súd Pezinok pokračovať v konaní a definitívne tak nastoliť stav právnej istoty medzi sporovými stranami.

8. O vrátení súdneho poplatku za žalobu žalobcovi, kráteného o 6,70 eura, súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 11 ods. 3 prvá veta v spojení s § 11 ods. 4 prvá veta zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

9. O nároku žalovanej na náhradu trov konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, vychádzajúc z toho, že žalobca podaním žaloby ohľadne tých istých nárokov, o ktorých už prebieha konanie na inom súde, procesne zavinil zastavenie konania.

10. Uznesenie bolo doručené splnomocneným zástupcom žalobcu a žalovanej dňa 08.03.2017.

11. Proti uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, prostredníctvom svojho právneho zástupcu (č.l. 141-147 spisu). Namietol, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, je nedostatočne odôvodnené a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Odvolávajúc sa na odôvodnenie rozhodnutia Okresného súdu Pezinok, ktorým bolo tam vedené konanie (6Cpr/1/2016) prerušené až do právoplatnosti tohto konania (40Cpr/1/2016) má žalobca jednoznačne za to, že konanie v danom prípade nie je poznačené neodstrániteľnou prekážkou litispendencie, lebo v takom prípade by súd nemohol konanie prerušiť. Podľa žalobcu sa v oboch konaniach riešia odlišné právne otázky, ktoré je potrebné vyriešiť vzhľadom na špekulatívny postup žalovanej. Podľa žalobcu je otázne, či je prípustné, aby žalovaná so značným odstupom času oznámila, že svojvoľne zmenila svoje rozhodnutie (už netrvá na ďalšom zamestnávaní), nakoľko sa tým môže zmeniť právne postavenie spätne, čím sa menia prípadné práva a povinnosti účastníkov konania. Uvedeným postupom tak vzniká právna neistota medzi účastníkmi konania. Po doručení okamžitého skončenia oznámila žalovaná žalobcovi, že na ďalšom zamestnávaní trvá. Na žiadosť právneho zástupcu žalobcu o stretnutie v primeranej lehote nereagovala. Následne dvakrát zmenila svoj postoj, a to tak, že najprv doručila žalobcovi výpoveď zo strany zamestnanca, a potom oznámila, že na ďalšom zamestnávaní netrvá. Uvedeným postupom vytvorila stav právnej neistoty, ktorý sa v súčasnosti rieši v troch konaniach. Aj preto je rozhodnutie Okresného súdu Pezinok o prerušení konania do právoplatnosti konania o určenie neplatnosti dohody v celom rozsahu správne. Ak by súdy vo všetkých troch konaniach konali súbežne, pričom súd v niektorej právnej veci by vec odlišne právne posúdil, vytvoril by sa tým stav právnej neistoty. Žalovaná sa svojimi podaniami na súdoch snaží vytvoriť dojem, že je osoba poškodená, hoci tomu tak nie je. Je prirodzené, že v záujme dosiahnutia stavu právnej istoty sa žalobca domáha určenia neplatnosti spôsobu skončenia, ktorý „tvrdí“ žalovaná, a taktiež neexistencie nárokov, ktoré žalovaná požaduje. Základným cieľom je ochrana dobrého mena žalobcu všeobecne na trhu, ako aj pred ostatnými súčasnými, prípadne budúcimi, zamestnancami s tým, aby nevznikali pochybnosti o tom, či žalobca si vo vzťahu k svojim zamestnancom plní zákonné a zmluvné povinnosti. Medzi stranami ostáva sporná skutočnosť vzájomných práv a povinností. Žalobca svoj naliehavý právny záujem osvedčuje predovšetkým tým, že v prípade rozhodnutia v predmetnej veci dôjde k odstráneniu neistoty, respektíve nejasnosti vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou, a zároveň sa poskytne ochrana právnemu postaveniu žalobcu skôr, než by toto jeho postavenie bolo porušené. Podľa

žalobcu nie je spravodlivé rozhodnutie súdu, ktorým žalovanej priznal náhradu trov konania, a to titulom zavinenia žalobcu. Žalobca podal žalobu v prejednávanej veci skôr ako mu bola z Okresného súdu Pezinok doručená na vyjadrenie žaloba podaná žalovanou. V danom prípade tak žiadne zavinenie na strane žalobcu nenastalo, a preto je výrok o trovách konania nesprávny. Je nepochybné, že túto situáciu (hmotnoprávnu a procesnú) spôsobila (zavinila) žalovaná, a to svojou opakovanou zmenou postojov, čím vytvorila stav právnej neistoty, ktorý je potrebné odstrániť. Žalobca preto žiada odvolací súd, aby uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil.

12. K odvolaniu sa písomne vyjadrila žalovaná, prostredníctvom svojho nového právneho zástupcu (č.l. 166-168 spisu). Uviedla, že odvolanie považuje za nedôvodné. Závery súdu prvej inštancie, že tunajšie konanie je zaťažené prekážkou litispendencie je správne. Skoršie konanie sp.zn. 6Cpr/1/2016 a tunajšie neskoršie konanie (40Cpr/1/2016) skutkovo spolu súvisia a súčasne sú aj vedené medzi tými istými stranami, t.j. zamestnancom a zamestnávateľom. Obe konania sa týkajú skončenia toho istého pracovnoprávneho vzťahu, pri ktorom obe strany vykonali rôzne úkony, ktorých platnosť musí posúdiť súd. V oboch konaniach strany uvádzajú rovnaké skutkové tvrdenia a navrhujú rovnaké dôkazy, pričom medzi nimi ostáva najmä sporný dôvod a platnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru, o ktorom sa začalo konať v skoršom konaní. Neplatnosť dohody o skončení pracovného pomeru by mohol súd v tunajšom konaní posúdiť iba vtedy, ak by aj vyriešil otázku neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, čo už však rieši Okresný súd Pezinok v skoršom konaní sp.zn. 6Cpr/1/2016. Žalobca v odvolaní opätovne tvrdí, že sa v tunajšom konaní a v skoršom konaní sp.zn. 6Cpr/1/2016 riešia odlišné právne otázky, a teda nie skutkové otázky, čo je rozhodujúce z hľadiska preskúmania prekážky litispendencie. Hoci žalobca opätovne konštatuje, že pracovný pomer nebol skončený neplatne, táto skutočnosť je sporná a rieši ju súd v skoršom konaní sp. zn. 6Cpr/1/2016. Žalovaná opätovne odmieta urážlivé tvrdenia o tom, že by postupovala špekulatívne, svojvoľne, že zapríčinila stav právnej neistoty. Všetky žalobcove právne otázky môžu byť vyriešené v skoršom konaní sp.zn. 6Cpr/1/2016. Žalobcom neskôr iniciované dve súdne konania v tej istej veci (39Cpr/2/2016 a 40Cpr/1/2016) by mohli skôr nasvedčovať jeho zneužívajúcemu výkonu práva, respektíve procesným obštrukciám. Žalovaná tiež poukazuje na aktuálny stav konania sp. zn. 6Cpr/1/2016 s tým, že Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutím sp.zn. 8Cdo/83/2017 zo dňa 29.11.2017 odmietol dovolanie žalobcu proti rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9CoPr/2/2017, ktorým bolo zrušené rozhodnutie súdu prvej inštancie o prerušení konania a vo veci sp.zn. 6Cpr/1/2016 sa ďalej koná. Žalovaná považuje za správny aj výrok súdu prvej inštancie o priznaní nároku na trovy konania. Žalobca mal vedomosť o skoršom prebiehajúcom konaní sp.zn. 6Cpr/1/2016 ešte pred podaním žaloby na tunajší súd, čo nie je medzi stranami sporné a vyplýva z dôkazov predložených v konaní. Žalobca sa dozvedel o skoršom konaní sp.zn. 6Cpr/1/2016 dávno predtým, ako mu žaloba v uvedenom konaní bola doručená na vyjadrenie zo strany súdu. Dokonca sa pred doručením žaloby zo strany súdu viedlo o nárokoch uplatnených v konaní spoločné rokovanie a v tejto súvislosti žalobca časť nárokov žalovanej aj uznal. Dôkazy sú uvedené vo vyjadrení žalovanej k žalobe o určenie neplatnosti dohody o skončení pracovného pomeru zo strany zamestnanca zo dňa 05.09.2016, ku ktorému sa následne vyjadril žalobca replikou zo dňa 02.11.2016 a túto skutočnosť nepoprel. Žalobca teda procesne zavinil zastavenie konania tým, že podal žalobu v tunajšom konaní ohľadne tých istých nárokov, o ktorých už prebiehalo skoršie konanie sp.zn. 6Cpr/1/2016. Žalovaná považuje za nespravodlivé a nehospodárne, aby vynakladala prostriedky na právnu obranu a obhajobu svojich práv v konaniach iniciovaných žalobcom o nárokoch, ktoré už začal skôr riešiť súd prvej inštancie v konaní sp.zn. 6Cpr/1/2016. Žalovaná je v dôsledku tohto stavu nútená vynakladať prostriedky a obhajovať svoje práva v tej istej veci v dvoch konaniach, respektíve v troch konaniach, keďže žalobca začal ešte aj ďalšie konanie na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou v tej istej veci na Okresnom súde Pezinok (sp.zn. 39Cpr/1/2016). Súd prvej inštancie neznemožnil žalobcovi vykonať jeho procesné práva. Žalobca v odvolaní ani len neuvádza, ktoré konkrétne procesné práva mu malo byť znemožnené realizovať, hoci odvolanie podal aj z tohto dôvodu. V nadväznosti na uvedené žalovaná navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil v celom rozsahu, keďže je vecne správne.

13. Spis s opravným prostriedkom odvolateľa bol dňa 10.05.2017 predložený odvolaciemu súdu, ktorý vyjadrenie žalovanej k odvolaniu doručil elektronicky právnemu zástupcovi žalobcu dňa 01.03.2018.

14. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi, dospel po preskúmaní odvolacích námietok odvolateľa k záveru, že nie je dôvod napadnuté uznesenie zrušiť, lebo odvolacie námietky nie sú dôvodné.

15. Odvolací súd sa stotožňuje so všetkými zisteniami a závermi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ktoré viedli súd prvej inštancie k jeho rozhodnutiu. S uvedeným odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP) a na zdôraznenie správnosti dopĺňa už len nasledovné:

16. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 159 CSP, začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

17. Prekážka začatého konania, tzv. prekážka litispendencie, je neodstrániteľným nedostatkom podmienok konania, ktorý má za následok zastavenie konania. Ak na ktoromkoľvek súde prebieha konanie tých istých strán, týkajúce sa tej istej právnej veci (totožnosť predmetu konania a skutkových okolností, z ktorých sa nárok vyvodzuje), súd konanie, ktoré začalo na základe neskôr podanej žaloby, zastaví. Totožnosť predmetu konania je totožnosť nároku uplatneného z rovnakého skutkového základu či skutkového deja. O tie isté strany ide aj vtedy, ak v konaní vystupujú nositelia práv z rovnakého právneho vzťahu v opačnom procesnom postavení, a tiež vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia strán.

18. Je nesporné, že žalobca ako zamestnávateľ dňa 12.02.2016 okamžite skončil pracovný pomer so žalovanou ako zamestnankyňou. Žalovaná neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru namieta svojou skôr podanou žalobou na Okresnom súde Pezinok, ktorou sa okrem mzdových nárokov domáha aj určenia, že pracovný pomer medzi nimi sa skončil dohodou dňa 12.02.2016. Pokiaľ by Okresný súd Pezinok rozhodol, že toto skončenie pracovného pomeru je neplatné, vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná doručila dňa 01.04.2016 žalobcovi oznámenie, že na ďalšom zamestnávaní netrvá, tento prejav jej vôle by mal za následok uplatnenie fikcie v zmysle § 79 ods. 4 písm. b/ Zákonníka práce, podľa ktorej by pracovný pomer medzi zamestnávateľom a zamestnankyňou skončil dňa 12.02.2016 dohodou. Táto právna fikcia má význam z hľadiska skúmania nároku na náhradu mzdy žalovanej, ktorý by sa v jej dôsledku riadil ustanovením § 79 ods. 5 Zákonníka práce. Je teda jasné, že Okresný súd Pezinok v konaní vedenom pod sp.zn. 6Cpr/1/2016 sa bude musieť pri posudzovaní nároku žalovanej na náhradu mzdy okrem platnosti/neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, tiež prejudiciálne zaoberať otázkou, či sa pracovný pomer žalovanej skončil fikciou skončenia pracovného pomeru dohodou. Je teda zrejmé, že Okresný súd Pezinok v konaní sp.zn. 6Cpr/1/2016 bude posudzovať tie isté otázky (medzi tými istými stranami, vyplývajúce z toho istého skutkového základu), ako sú predmetom konania v prejednávanej veci, ako správne konštatoval súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí. K vyriešeniu všetkých sporných otázok medzi stranami sporu tak dôjde v konaní vedenom pod sp.zn. 6Cpr/1/2016 na Okresnom súde Pezinok

19. V danom prípade bráni vecnému prejednaniu návrhu žalobcu prekážka začatého konania (litispendencia) v zmysle § 159 CSP, na ktorú musí súd prihliadať v každom štádiu konania ex offo. Námietka odvolateľa o nesprávnom právnom posúdení veci preto neobstojí.

20. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí zrozumiteľne a vyčerpávajúco odôvodnil, prečo dospel k záveru, že konaniu o návrhu žalobcu zo dňa 13.05.2016, bráni prekážka už začatého konania (litispendencia). Neobstojí preto ani námietka odvolateľa o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia.

21. Zo strany súdu prvej inštancie nedošlo k žiadnemu nesprávnemu procesnému postupu, ktorým by boli porušené práva žalobcu na spravodlivý súdny proces. Ani táto odvolacia námietka nie je dôvodná.

22. Keďže došlo k zastaveniu konania pred začatím pojednávania, súd prvej inštancie správne a v súlade so zákonom rozhodol zároveň aj o vrátení kráteného súdneho poplatku žalobcovi.

23. Aj o náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol súd prvej inštancie správne.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

25. Ako vyplýva z citovaných zákonných ustanovení, rozhodovanie o náhrade trov konania vychádza zo zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255) a zo zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

26. V prejednávanej veci došlo k zastaveniu sporového konania, a preto súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania správne vychádzal zo zásady procesného zavinenia zastavenia konania. Skutkové zistenia vedúce súd prvej inštancie k prijatému záveru, že to bol žalobca, kto zavinil zastavenie konania, sú správne a vyplývajú z obsahu spisu. Súd prvej inštancie teda správne posúdil otázku zavinenia zastavenia konania, ktoré treba nesporne pripísať žalobcovi. Z procesného hľadiska má preto nárok na náhradu trov konania žalovaná, ktorá zastavenie konania nezavinila. O nároku žalovanej na náhradu trov konania tak súd prvej inštancie rozhodol v súlade so zákonnými ustanoveniami § 256 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP.

27. Keďže súd prvej inštancie v predmetnom konaní (sp.zn. 40Cpr/1/2016) správne ustálil existenciu neodstrániteľnej prekážky konania z dôvodu litispendencie (vychádzal zo správnych skutkových zistení a aplikoval správny právny predpis), a z toho dôvodu aj v súlade so zákonom rozhodol o zastavení konania, a v súvislosti so zastavením konania aj správne rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobcovi, a rovnako v súlade so zákonom a spravodlivo rozhodol aj o náhrade trov konania žalovanej, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne.

28. V odvolacom konaní bola plne úspešná žalovaná. Odvolací súd preto podľa § 396 ods. 1 CSP v nadväznosti na § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP rozhodol tak, že má nárok voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške. O výške náhrady trov rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha - dovolací návrh (§ 428 CSP).